

[Knud Kristensen.]

nu ogsaa Landstingsmand, udtalt vendt mod den Mand, der fremsatte Truselen over for hans Blad:

„Han glemmer muligvis, at den saakaldte Tugthuslov ganske vist er foreslaaet ophævet, men ikke er det endnu.“ Borgmesteren advarer direkte Folk med denne Lov, for han har Brug for den. De Herrer kan slet ikke forsvere at ophæve den, saa bliver jo Borgmesteren i Rønne og de Interesser, han skal varetage, udsat for Overlast! Det viser sig altsaa, at naar Socialdemokraterne kan benytte Loven, saa er de glade ved den, saa mener de, at den dog opfylder et nyttigt Formaal.

Ved første Behandling udtalte Ordføreren for Socialdemokratiet, at der var ingen Grund til at have Sympati med de Arbejdere, de Folk, der vilde staa uden for Organisationerne, det var nærmest Snyltere paa Samfundet, i hvert Fald paa Organisationerne. Og det er den almindelige Tale: de Folk, som ikke vil staa i Organisationerne og rette sig efter disse, de er daarlige Kammerater, dem skal man ikke have Sympati med. Her er nu efter min Opfattelse slet ikke Tale om Sympati eller Ikke-Sympati, her er Tale om, hvordan man vil have Samfundet indrettet; det er Spørgsmaalet om, hvorvidt det Land, vi lever i, skal være et frit Land, hvor Folk selv kan bestemme, om de vil være Medlem af en Organisation eller ej, det gælder. Man gør gældende, at det er noget godt, man vil have dem med til, tvinge dem til, det er nyttigt for dem, siger man, og gavnligt for Samfundet — det er gavnligt for dem selv, og det er gavnligt for deres Kammerater, og derfor maa de ogsaa tvinges ind i disse Organisationer.

Er det ikke et karakteristisk Træk for alt Tvangsstyre, at man siger ikke, man vil tvinge dem til noget, der er daarligt, noget, der er til Skade for Samfundet, men man vil netop tvinge dem til noget, der er godt? Hvad er Konsekvensen af et saadant Standpunkt? For Arbejderne bliver Konsekvensen selvfølgelig den, at man vil tvinge de paagældende ind i Fagforeningerne, om fornødent gennem økonomisk Boykot, og for Arbejdsgivernes Vedkommende bliver Konsekvensen, at man vil tvinge de paagældende ind i Arbejdsgiverforeningen, for det er til deres Gavn, at de staa der. Men hvor er Grænsen, f. Eks. med Hensyn til andre økonomiske Foreninger og Sammenslutninger? Ja, de Folk, der er Tilhængere af en Udvikling af Brugsforenings- og Andelsorganisationstanken her i Landet, vil vel

ogsaa kunne tvinge Folk til at indtræde i disse Organisationer, til deres egen Fordel. Og religiøse Foreninger? Det er i al Almindelighed heller ikke for at gøre de paagældende Skade, men for at gøre dem noget godt, at man gerne vil tvinge Folk ind i dem. Det er netop det karakteristiske Træk ved Tvangssystemet, at man vil tvinge Folk ind i noget, som siges at være til deres eget Bedste. Og hvor er Grænsen saa med Hensyn til politiske Foreninger? Er det ikke ogsaa i Arbejdernes Interesse, set fra et socialdemokratisk Synspunkt, at de staa i det socialdemokratiske Parti? Og tror de Herrer ikke, det er i vor Interesse, og efter vor Mening ogsaa i Samfundets og deres egen Interesse, at Folk staa i andre Partier, og hver enkelt vil selvfølgelig mene i sit Parti? Men er man da berettiget til ved Tvangsmidler at tvinge dem ind i disse Foreninger?

Nej, det er nemlig det karakteristiske Træk ved alt Tvangssystem i alle Forhold, til alle Tider og i alle Lande, at man vil tvinge Folk til noget, som man selv anser for rimeligt og fornuftigt, men som de paagældende ikke anser for at være rimeligt og fornuftigt. Det er netop Forskellen imellem Tvang og Frihed: Under Frihed er det den enkelte, der selv træffer Bestemmelse, i Tvangslandene, under Tvangssystemerne, er det en eneste, eller et Mindretal, der vil tvinge andre til at gøre, hvad man selv anser for at være det rigtige. Jeg har hørt, at i fordums Tid mente Preusserne ogsaa, at det var en stor Fordel for deres Naboer, at de blev Tyskere, og derfor paaberaabte Preusserne sig Ret til ogsaa at anvende Magtmidler for at erobre Nabolandene, for det var til disses egen Gavn og Fordel at komme ind i dette store Samfund, at komme til at tilhøre dette dygtige Folk. Men det har dog intet som helst med Frihed at gøre. Og hvordan er det i Diktaturlandene? Er det ikke der akkurat det samme: Man vil ikke tvinge Folk til noget, man anser for at være skadeligt, man vil netop tvinge dem til alt det, som man selv anser for at være rigtigt, men som de andre anser for at være til den største Skade, baade for dem selv og økonomisk for Samfundet.

Det er jo ogsaa ret karakteristisk, at Regeringspartierne har Sympati for de Organisationer, der arbejder i den Retning, som de selv, Regeringspartierne, anser for at være den rigtige: De har Sympati for Fagforeningerne og er Modstandere af og misbilliger det i høj Grad, hvis Folk ikke vil staa i Fagforeningerne. Men hvis der nu er Tale om andre Foreninger, der arbejder